

Σαβαΐος

101

Σαβοί.

Διωνυσίου Σαβκλ.
σιφύλος.

Αρπυραίνος:
Λέβης
Ριτοριανί

Οἱ γὰρ Σαβοὺς γέγοναί τινος τῆς
τῶν Σαβαΐων, τοῦ τῶν
Διονύου, καὶ αὐτὸς τῶν Βάουχων

Βάουχου.

Τὸ δὲ αὐτὸν Σαβαΐον

Διονύου φασὶν ἄλλοι τε

Ἀμφιδρακί. περὶ Ἡρακλείας.

Ὅτι δὲ φασὶν τοῦ ἕξουχου τινος
τοῦ Βάουχου Σαβοὺς καλεῖται

Μνασάδας δὲ Παλρεὺς υἱὸς ἴσως

φασὶ τὸν Διονύου Σαβαΐον

ἔξ Ἀλλεῖ. Ἴσως ἐν τῷ Σαβοὺς | πρὸ Τσα-

βελίω.

Σαβοί, Amphodius ὑπὸ Κωνσταντῶν.
οἱ γὰρ Σαβοὶ λέγονται τοῖς Τρυφούνιους
τῷ Σαβασίῳ, τοῦτο δὲ τῷ Διονύῳ, καθάπερ τοῖς τῷ
Βάουχου Βάουχοις.

Ἀρπυνοπαλινοῦ.
Περὶ τῶν Ἰσχυρῶν.

τὸν δὲ αὐτὸν εἶναι Σαβασίῳ | Διονύῳ φασὶν ἄλλοι
{ Ἀμφίθεος δὲ λέγει περὶ Ἡρακλείας.
ὅτι δὲ φασὶ τὸν ἑαυτοῦ τινὸς τοῦ Βάουχου
Σαβοῦς καλεῖται.

Μνασίου δὲ ὁ Πάλαριος εἶναι φησὶ τοῦ Διονύου
Σαβασίῳ.

Primi sunt Phryges qui Βάουχου dixere
Σαβοῦς, ex his deinde Graecorum qui
dum Βάουχου dixere Σαβασίῳ.

Μαυσακίου:
Annotations
(sive Ἀρπυνοπαλινοῦ)

Βάουχοις Σαβοῦς
Eustath. in schol. ad Dionysium desitu orbis: ἵσταν δὲ ἵ

ἕδρου Ἡρακλείας Σαβοῦς τῷ Βάουχου ἑαυτοῦ
Φρύγῃ διακρινόμενος, ὅτι δὲ Διονύῳ εἶναι Σαβασίῳ
λέγονται, οἱ δὲ Βάουχοι αὐτοῦ.

Phrygum autem Deum fuisse Σαβασίῳ certissimum
est.

Comicus Aribus, ἵσταν δὲ Σαβασίῳ.
Idem ἵσταν, τὸν Φρύγα, τὸν ἀδύνατον, τὸν Σαβασίῳ.
Idem Σαβασίῳ περὶ ἵσταν dixere.

Unde postea Διονύῳ dictus fuit Σαβασίῳ, et
Σαβοί οἱ ἀφικρινόμενοι αὐτῷ τόποι, οἱ Βάουχοι αὐτοῦ.

Heracleotes, quem auctor noster Amphitheum vocare
videbatur, in duodecimo de Heraclea, (forte enim
legendum pro δὲ λέγει περὶ Ἡρακλείας, δὲ δυνάτι)

φάσκει γὰρ ἵσταν ἵσταν φησὶ (sic lego, οὐκ ἵσταν
δύνατος, aut ἵσταν φησὶ οὐκ ἵσταν φησὶ) πολλαχόθεν
ἀνυμνῶν

δὲ Διδωνος Σαβάβης ἢ ἰσὶ θεῖος, τυχὼν δὲ τοῦ
προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν μῦθον ἢ περὶ
αὐτὰ διασφῆ. τὸ γὰρ ἰσάβη οἱ Βαβυάροι
Σαβάβη φασί. ἔθνη δὲ τῆ ἐπιπέτου τῆς ἀνο-
σοῦσας τὴ ἰσάβη Σαβαβῆ γέγονον.

Haec sunt quae referri voluit auctor noster, sed
ἰσάβη tantum ultimum allatum est.

Illis Amphithei verbis postarum enarratorum,
omnes et grammatici suas epulas extruxerunt.
Schol. epigrammat. graecor. lib. 2. Tit. in index.
Etymologus et alii quorum verba purgari debent
et sanari beneficio luculenti illius loci, ex
quo auctorem nostrum et Comae enarratorem
ad hres tanquam ex eadem fonte sua hausisse
statim odorati sumus.

Porro sacra hujus Sabazii Romam translata
sunt.

Velesti
Notas u
Notas
Maussaci
sio Apri.

Vetus Inscriptio apud Onufrium in civit. Rom
p. 247. d. Lucio d. f. Tep. Hiberno sa-
cerdoti sacrorum Sabadior.

Sabadius enim dicebatur vulgo, non Sabazius, teste
Macrobio lib. 1 Saturn. cap. 18, Arnobio lib. 5,
Apuleio lib. 8. Cicero 3 de nat. Deorum. Tertium
Dionysum Caprio patre, eumque Regem Asiae prae-
fuisse dicunt, cui Sabazia sunt instituta.

Origenes lib. 1 contr Celsum, πικρὸν ὄνομα ἰσάβη
ταῦτ' ἢ τερατοσύνθετος ἰσάβη τε ἢ σαβαβῆον

Ἡράκλεια?

Sachses.

103

Τὸ δὲ αὐτὸ εἶναι Σαβάζιον;
Διότι φαίνεται ἄλλοτε ἔχει
ἴσως ἑστῆκεν περὶ Ἡρακλείας

Ἡρακλείας
περὶ τῆς Σαβάζιον
(ἰνὴν Σαβοί)

Valesii Notae
in Notas Manu-
saci (in Ἀποστολῆς)

Plurimi auctores sept Ἡρακλείας
scripserunt

Καὶ Ἡρακλείας ἰνὴν τοῦ
καὶ Ἡρακλείας memoratur in scholiis ad
primum Apollonii pag. 55, itaque Προ-
τραχίδης ἰνὴν τοῖς περὶ Ἡρακλείας pag. 57.

Κόμης ἰνὴν Ἡρακλείας, quod opus de
Herculis rebus scriptum erat,
ut Pisander Rhodius Κασιπέως ποῆτα

Ἡρακλείας scripsit, sed et Νύμφης
Ἡρακλείας περὶ Ἡρακλείας scripsit teste
eodem schol. lib. 2 pag. 98, et Athenaeo
et Plutarcho.

(S. Anlyp. Περὶ Σαβάζιον περὶ τῆς ἰνὴν
Ἡράκλεια ἰνὴν ἰνὴν πόντος Ἡρακλείας?)
Vociferu ¹²⁸⁰ καὶ ἄλλοις ἐν τῷ βιβλίῳ Ἡρακλείας.